

Wi hoppas emellertid att alla hål blifvit temmeligen väl täppta, ända från Stockholm, till S:t Petersburg, och afvakta nu, sålunda rustade, hvad vidare hända kan. I öfrigt hafva vi sett till att vi ej saknat stöd af gällande författningar.

Att klagomål ej utebli, hafva vi förutsett, men likväl trott oss uti så vigtig fråga som denna ej böra uraktlåta vidtaga alla tänkbara försigtighetsmått – helst vi med säkerhet känna att många finnas som fiska i grumligt vatten.

10 Lindberg har följt strängt sina ordres; vi måste emellertid se till att de något modifieras, utan att dock lemna större spelrum till speculation.

Det kan visst anses som försummelse af mig att ej genast hafva lemna Dig, Broder, del af allt som passerat, men tron att allt var undanstökat i Kejsarstaden och Höga Vederbörande snart att återförvänta hit var nog allmän, för att kunna lemna rum åt tanken på möjligheten af ett längre uppskof.

Kursens stigande minskar ansenligt bekymren vid myntreformen. Mätte det fortfara så en tid framåt, och oss förunnas att i rätta stunden kasta fånglinan loss för att kryssa på egen hand.

20 Vidare har jag för denna gång ej att andraga sedan jag meddelat Thilén brefvet och låtit honom veta att han kunde foga bref till detta, hvilket jag hoppas genast vid framkomsten kommer att tillställas Dig.

Med uppriktigaste högaktning fortfar jag vara Din

ödmjukaste tjenare
Carl Björkman.

30 **527** J. V. SNELLMAN – F. O. AF BRUNÉR 1865
RA, Senatens sekreta handlingar

Högädle Herr Senator.

Ödmjukast får jag lägga innehållet af åtföljande P<ro> M<emoria> Herr Senatorn på hjertat, öfvertygad som jag är, att Herr Senatorns afvikande åsigt i saken icke skall hindra Herr Senatorn att främja den, när den en gång, såsom jag hoppas den skall blifva, är afgjord.

40 Med utmärktaste Högaktning
Högädle Herr Senatorns
tacksame, ödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

<Bilaga>

P<ro> M<emoria>

1:o Den af K<e>jslerliga <Senate>n föreslagna subvention åt Hypoteks-föreningen beräknas till 5 % nominela lånpitalet,

2:o Den utbetalas i den mån det af Föreningen erhållna verkliga beloppet till Finlands Bank inflyter; Alltså t. ex.: om lånet erhålles till 80 %, utbetalas 50 000 R:l, sedan 800000 R:l till Banken influtit – eller öfverhufvud 1/16 del (= 6 2/3 p. c.) af det inflytna beloppet.

3:o Subventionen utlofvas likväl endast till högst 150 000 R:l eller 5 % å det belopp, Föreningen fått tillstånd att i Banken deponera;

4:o Och löftet gäller icke en obestämd framtid, utan endast det utländska lån Föreningen kan inom December månads utgång avsluta.

K<e>jslerliga S<e>nate<n> torde enkligt. Dess utom protokollet tillkännagifna gillande besluta att i öfverensstämmelse med ofvanstående förslag låta utfärda ett tillkännagifvande till Hypoteksföreningens Direktion, så snart Herr Senator Born fått p<e>r telegram från H<ans> E<x>cellen<s> Ministerstatssekreteraren mottaga uderrättelse, att Hans Majestät Nådigst beviljat subventionen.

Tillkännagifvandet är i hög grad brådskande, emedan de utsända ombuden icke kunna avsluta lånet, förrän Direktionen efter erhållet officiellt löfte om subventionen dertill bemyndigar dem. 10

528 J. V. SNELLMAN – J. L. F. KROHN 1865 FLS 352:35

Jag har icke alls tänkt på någon åtgärd med anledning af vårt samtal. Öfverhufvud lemnar jag helst Julkisia åt sitt öde och åt deras vård den angår. Endast för att rädda ett Finskt blad från undergång och för att hålla statsanslaget Finska allmogen till godo har jag lagt mig i affären. 20

Anser Slöör icke sitt åtagande för en god gerning, och saknar han moraliskt mod att bära ansvaret därför – så är visst bäst, att han träder tillbaka.

Redan anfallen mot Julkisia under Asplunds regimen, äro uppenbarligen lögnens och dålighetens verk. Ty bladet har på sin höjd förtjenat ett raljeri nu och då. Af samma slag äro de anfall, som riktas mot bladets blifvande skick, om hvilket ännu ingen något känner. Att på förhand försvara sig mot dem är icke görligt. Framdeles skall saken tala – ehuru visst fruktlöst mot de anfallande. Ty intet försvar gäller inför domare utan heder och samvete. 30

Förlåt att jag var litet korrt om näsan. Det kom sig af korrt om tid – och af oförnuftet på alla håll, att icke hafva någon måtta i pretensionerna. Medan ställningen är sådan, att vi må tacka Gud, om blott det redan vunna kan säkerställas, gör man allt sitt till, att gifva motståndarene vapen i hand. Så har äfven skett och sker i Finska lägret. Otåligheten är visst förklarlig; ty det hör menskliga egoismen till att vilja njuta af den goda tid, för hvilken man arbetar. Men visare är, att nöjas med arbetets frukter för en framtid, hvilken eget öga icke ser och rätta pretensionerna och arbetssättet *härefter*. 40

Mitt löfte har jag väl kommit i håg. Dröjsmålet kommer af obehaget att hålla mig fram. Men löftet skall hållas.

Tack för skrifvelsen och var öfvertygad om min aktning och varma tillgifvenhet

J. V. S:n